

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casa cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl., 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăce Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici a 5 cr. se vând la Tipografia, soc. pe acțiun.

Numeri singuratici a 20 bani se vând la librăria G. Cârjan, Ploest.

CONGRESUL NAȚIONAL-BISERICESC ELECTORAL.

Deschiderea congresului.

Marele act s'a început: serios demn, impunător.

Discursul de deschidere, rostit de P. S. Sa episcopul Mețianu a fost finut frumos, în ton părințesc, pătuns de sentimente pioase pentru memoria de-cedatului Metropolit, exprimând gra-titudine către factorii cari au dat bise-ricii autonomia ei, și inculcând în inima fiecărui membru marea gravi-tate a actului, ce are să se săvârșească.

La sfârșit a chemat asupra con-gresului spiritul iubirii frățești și al înțelepciunii.

Dacă episcopul Mețianu a fost la înălțime, dl. Alexandru Mocsonyi, prin discursul clasic cu care a răspuns în nu-mele congresului, a ridicat și mai mult nivelul solemn al adunării.

Cumpătat și rece, dar pătuns de prin plasticitatea ideilor, prin vederile largi la care s'a avântat, dl. Mocsonyi a încatenat întreagă adunarea și după-ce a pironit toate privirile a pus înaintea ochilor piramidă măreață a organismului bisericii autonome, ca cu atât mai înalt și mai important să apară rolul celui-ce trebuie ales — a Metropolitului.

A fost earăși un discurs de acelea pu-ternice și principiare, de care numai dl. Mocsonyi spune. A și avut efectul dor-it; deputații nu s'au putut refi-nă dela sgomotoase aplause.

Eată un scurt raport, în care vom încerca a resume și discursurile, cari au format culmea ședinței de azi.

După sfârșitul serviciului dumne-zeesc, cu invocarea spiritului sfânt, mem-brii congresului s'au întrunit în cetul, cu încetul, în vasta sală a comitatului.

La 11 1/2, sala e plină. Aproape toate scaunele sânt ocupate de deputați. Pre-vaiează bărbații mireni, și cu numărul, și cu înfășoșarea. Câte un brâu roșu ici-colea, și câte o figură cu venerabilă barbă mai dă un caracter bisericesc in-trunirii.

De două părți ale mesei presidiale sânt mese rezervate presei.

De-a dreapta este: Silvestru Mol-dovan (Tribuna), Ioan Russu Șirianu (Tribuna Poporului) și Ioan Moța (Te-legraful Român).

De a stânga: Dr. Fr. Schuller (Sib. D. Tageblatt), Dr. Petru Barbu (Foaia Diecesană), Dr. E. Dăianu (Tribuna) și Dr. Traian Putici, membru al congresu-lui, ca stenograf.

Galeria deasemenea e plină. Câ-teva dame, mai mulți domni. Asemenea și în sală, deoparte sânt câțiva aleși bărbați, nealeși deputați: George Pop de Băsești, Dr. T. Mihali, Dr. Am. Frâncu, On. Tilea, Dr. Diaconovich, etc.

Mai lipsesc numai arhieriei. Dl. Partenie Cosma propune, că deși nu e obiceiul, să se trimită totuși o deputa-țiune, care să-i invite. Se aleg trei membri: Iosif Puscariu, Dr. Remus Roșca și Drăgălina.

La 11 1/2, se prezintă arhieriei și sânt primiți cu aclamațiuni.

P. S. Sa al Aradului, I. Mețianu, cu o înfășoșare bărbătească, agil și vioiu, ocupă presidiul.

P. S. Sa N. Popea, ia locul de-a dreapta.

Se face liniște solemnă. Deputații își ocupă locurile, în așteptare. După câteva momente de tăcere, președintele începe a rosti

Cuvântul de deschidere.

Preasfințite d-le Episcoape! Prea-stimați membri!

Un eveniment trist pentru biserica noastră ne-a întrunit aici. Este înceta-rea din viață, întâmplată la 4/16 Oct. a. c. a P. Sfințitului arhieriscop și metropolit Miron Romanul, care după o înțeleaptă păstorie de 25 ani, ne-a pără-sit, lăsându-ne în profund doliu. Cred a conveni cu sentimentele d-voastră când implinesc o datorie pie către me-moria reșosatului dând expresiune sti-meii, reverinței ce păstrăm amintirii lui, și propunându-vă ca prin ridicare să arătăm aceasta (toți se ridică) și să zi-cem: Dumnezeu să-l ierte!

Prin acel cas trist devenind în va-canță scaunul de arhieriscop și metro-polit, ne-am întrunit, ca prin alegere liberă să-l întregim.

Noi trăim în- și prin biserică; soartea ni-e legată de biserică, a cărei soarte earăși atrărnă mult de condu-cerea bună.

Simțim cât de mare și prețios este dreptul nostru autonomic, de aceea cu eternă recunoștință ne aducem aminte de factorii, cari ni-l-au dat, între cari M. Sa Francisc Iosif I., cărui vecinică re-cunoștință îi păstrăm pentru bunătatea sa. (Întreit se trăească). De altă parte simțim, că pe atât este de gravă răs-punderea ce luăm fiecare asupra noastră.

Atențiunea tuturor este îndreptată spre noi și toți așteaptă să afle cum vă impliniți datoria.

Deși înțelepciunea d-voastră este destulă garanță în această privință, to-tuși locul meu mă îndeamnă să vă rog, ca actual alegeți să-l rezolvați cu dra-goste și cu bună înțelegere, spre mă-rirea lui Dumnezeu și salutea bisericii noastre. Fie ca duhul înțelepciunii să planeze asupra noastră, ca numai cele bune bisericii să le făptuim.

Cu acestea declară sesiunea con-gresului deschisă, și adunarea răspunde cu aclamații.

Discursul dlui Mocsonyi.

După câteva momente de silențiu se ridică dl. Al. Mocsonyi, în șirul prim, și rostește un admirabil discurs, pe care îl resumăm în următoarele:

Preasfinția Ta, Părinte Episcoape!

Din încredințarea colegilor mei mie mi-s'a rezervat onoarea de a vă răs-punde la frumosul cuvânt, ce ni-ai adre-sat. Îndeplinirea acestei încredințări o fac cu plăcere, după-ce am văzut mulțu-mirea și bucuria generală ce au produs cuvintele ce din inimă ni-ai spus.

Îndeosebi ne-au impresionat cuvîn-tele de jale ce ai dedicat memoriei re-posatului Metropolit și congresul n'a în-târziat, încă în decursul vorbirii, a răs-punde cu vii aprobări la părintescul cu-vânt, care a exprimat doliul profund, ce ne-a cuprins prin trecerea la cele eterne a mult iubitului nostru Metropolit.

Nobila și simpatica iconă a figu-rei sale trăește și azi în mintea noastră.

Spirit superior, caracter ferm, fiu devotat al bisericii și națiunii sale, credincios patriei și tronului, el a con-dus cu multă înțelepciune în decurs de 25 ani biserica noastră, apărând cu toată hotărârea, cu bărbăție, demnitate și ta-lent interesele ei.

Astfel fericitul în Domnul și-a asi-gurat un loc în inimile noastre și în isto-ria bisericii noastre.

Mai viu sântem cuprinși de durere acum, când ne-am întrunit să umplem de nou golul. E și firese.

Perdere mare o simțim mai viu în aceste momente, când gândul ne este preocupat cum să căutăm și să găsim pe cel mai demn, care să ocupe înalta demnitate. În aceasta ni-se prezintă greu-tatea și Preasfinția Ta nici n'ai întâr-

ziat a accentua importanța actului ale-gerei.

Asemenea cu Preasfinția Ta sântem pătunși și noi de înalta importanță a acestei alegeri.

În viața bisericească abia este un alt act mai momentuos. Prosperarea ei atrărnă, e drept, dela conlucrarea armo-nică a tuturor factorilor competenți. Fac-torul competent însă totuși este capul. Pentru-că în lucrarea bisericii el dă di-recțiua. Individualitatea lui determină caracterul desvoltării ei. Spiritul lui de-vine spiritul dominant în biserică.

Biserica este cel mai important și mai însemnat factor cultural în viața poporului nostru.

Ei îi sânt încredințate spre culti-vare interesele ideale ale poporului: in-teresele religioase-morale, naționale și patriotice. Nu există factor, care să des-voalte o mai adâncă și mai binecuvân-tată înțuirire asupra vieții sufletești a poporului, ca și biserica. Această po-tențială culturală a bisericii constituie va-loarea neprețuită a autonomiei sale, căci numai în deplină posesiune a auto-nomiei sale poate să-și implinească che-marea spre fericirea poporului și a pa-triei fericire. (Bravo! Așa este!)

În autonomie sânt constituite prin-cipiile fundamentale acomodate înaltei misiuni a bisericii. Ca o piramidă pu-ternică, zidită pe base largi, se înalță treptat clădirea ei până la cea mai înaltă culme; și spiritul vechiu al creștinismu-lui încălește de jos până sus acest or-ganism. Popor și inteligență, preoți și mireni stau în curent necontent și în strînsă legătură decurge întregul ei proces de viață.

Spiritul modern al democrației și vechiul spirit al creștinismului patriar-chal; principii noi al libertății și prin-cipiul vechiu al autorității; conserva-tismul strict și libera desvoltare, toate aceste principii la aparență contrare se contopesc armonice în acest organism printr'o legătură fericită, cum abia s'ar pute închipei. (Aplause frenetice).

În acest admirabil organism al au-tonomiei se razimă misiunea culturală a bisericii noastre.

Cuvinte de grațitudine trebuie să avem deci pentru marele întemeietor al acestui organism, basat pe vechea si-nodalitate, cum și pentru înaltul pro-jector, preagrațiosul nostru Monarch, care l'a întărit pe seama pururea cre-

dinciosului seu popor român dreptre-dincios; cum și față de acei bărbați de stat, cari conduși de un patriotism lu-minat au înartocuit în lege drepturile noastre autonome.

După acestea involuntar ni-se im-pune adevărul mare, ce nici-odată să nu se peardă din vedere, că nimenca nu poate păcătu contra bisericii, contra autonomiei ei, fără a nu păcătu tot-odată și contra intereselor culturale ale poporului nostru, și contra însăși a intereselor vitate ale patriei.

Pătuns de sublima, cerească mi-siune a bisericii, congresul apreciază neprețuibila importanță a actului ce are de săvârșit și sper că va fi la înălțimea chemării sale, când e vorba de factorul principal, de capul bisericii.

Între împrejurări poate să se de-ștepte unele ambițiuni personale, even-tual îndreptățite, și unele interese par-ticulare. Dar credem, că ori-ce interes personal și particular se va subordina interesului general al bisericii. Fiecare știe, că numai în unire stă puterea bi-sericeii.

Preasfinția Ta apelezi la unire fră-țească și eu dau expresiune firmei speran-țe, că congresul va îndeplini în unire frățească actul alegerii.

Aceasta ar fi un triumf moral al bisericii, care ar înalța toate inimile din biserică și ar face impresiune imosantă afară de biserică.

Exprim dorința ferbinte, ca congre-sul să celebreze, în aceste zile noroase, un astfel de triumf strălucit al bisericii.

Aplause îndelungate și aclamațiuni urmează cuvintelor ilustrului orator. O înălțare sufletească pare a cuprinde pe toți și un aer de solemnitate se revarsă în sală.

Se trece la agenda.

Constituirea.

Se dă cetire listei deputaților veri-ficați și se constată, că deputații din ar-hidieceasă sânt toți prezenți, ear' din diecese lipsesc în total 8 deputați.

După denumirea biroului provi-sor, deputații de nou aleși din arhierdie-cesă, precum și cei aleși supletorie din diecese își prezintă credenționalele.

Urmează apoi constituirea defi-nitivă a biroului și alegerea comisiei de verificare.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

TAINILE CASTELULUI.

Roman

de

(18)

Charles Nodier.

(Urmare).

Sergy era ca-și-cum torentel con-trastelor de sentimente i-ar fi năcut mintea. Se holba la mine înmărmurit și lipsit de puteri a căzut în fotel.

Domnilor, acum e rindul nostru, — am continuat eu și cu mare sforțare am închis ușa, care abia voia să se miște în fiținele mâncate de rugină. — Să grămădim una peste alta aceste mo-bile vechi și să ne baricadăm. Posibil, că ne vor ataca, dar' până baricadele vor pute să susțină primul asalt, noi căști-găm timp spre a ne pregăti de luptă. Și cu douăzeci de bandiți dăm piept noi, deși cu greu cred, că vom ave de a face cu ei.

Nu cred nici eu, — a zis Bou-traix.

Am luat toate măsurile de precau-țiune și după aceea ne-am așezat earăși la masă. În fine a cutezat să vină la masă și Bascara și vându-ne pe noi atât de rezoluți, la urma urmelor s'a liniștit încâtva și el. Boutraix a luat de nou cuvântul.

Măsurile luate de căpitanul sânt lucruri înțelept făcute, căci cel mai neîn-

fricat luptător nu comite faptă nedeamnă de curajul și vitejia dînsului, prin aceea, că se asigură în contra surprinderilor. Dar' ceea-ce dînsul presupune despre acest castel, mie nu mi-se pare verosi-mil. În timpurile de acum dispunem de arme excelente, poliția veghează cu în-coordare, și nu se poate presupune, ca acest castel învechit să fie ținut în stă-pânirea unei cete de răufăcători, aici, în nemijlocita apropiere a împopulatu-lui oraș. Cu mult mai imposibil lucru ar fi acesta, decât toate celelalte, a căror posibilitate cu foarte scurt timp mai înainte o negaserăm.

Crezi oare în adevăr amice Boutraix, — i-am zis eu glumind, — că Voltaire și Piron ar fi de o părere cu tine?

Boutraix mi-a răspuns cu demni-tate, atât de rece cum nici-când nu l-aș fi crezut capabil. Probabil că aceasta i-o causeră noțiunile acelea noue, cari începuseră a-și face drum spre suflul său.

Căpitane, — a zis el, — merit ironisările din parte-ți, nici nu mă mâniau pentru ele. Așa cred, că astfel de lucruri se petrecură înaintea ochilor nostri, încât Voltaire și Piron încă nu mai astfel și-le-ar pute explica, cum eu mi-le explic, adecă nici-cum. Dar' ori-cum de ar fi și ori-ce de ar urma după astfel de precedente, atâta totuși trebuie să-mi coneezi, că stăm față în față cu astfel de dușman, care nu are nici o lipsă de a afla ușile deschise.

Mai putem adăuga și aceea, — intră în vorbă Bascara, — că o astfel de prostie nici cel mai tândală lotru nu ar comite. D-ta crezi pe această Inez

de frumoasă educație, drept complice a bandiților, dar' cu astfel de mijloace doar' nu cred ei, că pot seduce pe ci-neva! Din contră, așa ceva numai ar trezi încă și mai mult atențiunea omu-lui. Dl. căpitan crede doar, că ei își vor fi gândit că se va afla aci între noi un astfel de nebun, care și în moment va merge după această stafie? (Dela dl. colonetent Sergy cer mi de scuse). A conta la așa ceva e curată absurditate, și apoi la ce bun li-ar fi fost să aranjeze acea grandioasă scenă și vedenie, care și de altcum nu ar fi putut servi spre altceva, decât să vă îndemne la și mai mare precauțiune? Cu mult mai firese ar fi fost să vă lase să petreceți prima jumătate a nopții liniștiți și cu încredere. După aceea, când vinul și somnul își va fi făcut efectul, fără nici o greutate și fără nici un pericol v'ar fi ucis. Dar' și în acest cas rămâne dechisă întrebarea, că la îmbrăcămintele d-voastre să fi rivnit ei oare, doar' uni-formele militare nu sânt pradă așa sedu-toare, căci păcătoșul ușor se poate trada cu ele, dacă le scoate la iveală. Eu în explicarea dlui căpitan nu ved altceva, decât numai necredință. Aca-stă necredință nici prin dovezi nu se lasă a fi convinsă, și dînsul mai bucu-ros voește să creadă în amăgitorul cal-cul al minții sale, decât în puterea fa-cerei de minuni a Domnului Dum-nezeu.

Foarte frumos, d-le Bascara, — i-am zis eu. — Mai înțelepște nici ce se poate raționa și eu mă asociez pe deplin opiniunii d-tale. Dar' dacă acea-stă explicație nu s'a dovedit a fi bună, nu crezi d-ta, că eu mai am în tolbă

încă și o a doua? D-ta pari destul de liniștit, spre a pute înțelege această a doua explicație. Aceasta perfectă liniște a d-tale atât de subit urmă după spai-ma-ți de mai înainte, încât la cas delipsă aș pute să o folosesc și pe aceasta ca ar-gument. D-ta ești actor, d-le Bascara, și încă foarte bun actor, atâta pot să-ți spun, d-ta în Gironne nu ne-ai dovedit-o aceasta nici-când atât de temeinic, ca în astă-noapte aci în castelul acesta.

Nu cumva cunoști — din întâmplare — pe această miraculoasă cântăreață, pe această balletistă fără păreche? Po-sibil că tocmai d-ta ai angajato-și acum voești să deschizi prin dînsa stagiunea teatrală în Barcelona. Nu e rea idee, dacă adecă această nouă explicație a mea corăspunde adevărului, să faci cu această artistă prima reprezentațiune de probă aci în acest castel, în o scenă pusă la cale cu miraculoasă istețime. Nu e rea idee, să sondezi, că încât poate face efect asupra a trei pasionați iubi-tori de artă și ușor exaltabili, al căror entuziasm îți dă prospecte sigure, că ar-tista va face furoare pe bină. Apoi van-itatea spaniolescă a d-tale a sperat ex-celentă distracție în faptul, că vei ave ocaziune să te delectezi în frica și nelini-ștatea a trei ofițeri francezi. Ei, ce zici la astea, dl meu?!

Boutraix și-a golit păharul zimbînd, căci pândea numai ocaziunea, ca să se transchimbe earăși în acel mare filosof, ce era mai înainte. Zimbînd a reflectat lui Bascara:

Vezi! vezi! ce zici la astea, me-șter de glume necălitate? — Sergy, care încă tot nu se reculesc din visătoarea-i buiguială, și-a ridicat

spre noi privirea și în ochii lui ca-și-cum ar fi fost mai puțină tristețe. Dure-rea i-o alina încâtva cugetul, că doară va reafla totuși pe Inez între cei vii, aici pe pământ. Începu a încolți în inima lui o palidă speranță, că va re-vede fata și va pute să o aducă în cercul nostru. Asculta cu atențiune la vorbele noastre.

Bascara a mișcat din umeri.

Pot să te asigur, — am zis eu, prin-zând mâna teatralistului, — că gluma asta nu fu de gust așa de rău, încât să avem motiv de a ne mânia. Noi nici pentru lumea toată nu te osândim pen-tru ea, căci ne-ai causat prin ea foarte mare plăcere. Ba cred chiar, că nu mă vor da de minciună amicii mei, dacă și în numele lor declar, că fiecare dintre noi plătește bun-bucuros partea ce i-se vine, dacă acum și în acest loc ne-ai da o reprisă. Acum însă la o parte cu farsa, și d-ta ești dator să ne explici enigma, căci oameni de cinstu nu poți prosti fără a-ți lua pedeapsa. Actorii afară de aceea obicnuesc a se simți fericiti că pot să-și câștige prieteni printre oameni de seama noastră. Explică deci lucrul în toată sinceritatea. Haid să dăm earăși la o parte acest mobilă ridicol, și după aceea chiamă aci pe Inez! Atâta însă sînt silit să-ți declar, că dacă vei abusa de complasanta no-astră paciență și vei rătăci îndărătnic și pe mai departe explicație, noi vom privi aceasta drept ofensă gravă și d-ta îți vei plăti scump gluma de azi! Ei, de ce nu răspunzi deci? (Va urma).

În birou se aleg de notari deputații M. Voileanu, Tr. Putici și Bădescu din cler și Dr. Iustin Pop, Dr. Șenchea, Dr. Elie Cristea, Dr. Ionescu și I. Sêrbu mireni.

Presidiul denumește de notar general pe M. Voileanu.

În comisia verificatoare se aleg 6 membri, câte trei din arhiepiscop și fiecare diecesă. Sînt aleși cu aclamație deputații Nic. Ivan, I. de Preda, M. Cirlea, Voicu Hamsea, P. Truța, Pap, Barbu, Titu Hațeg și Mihail Popovici.

La invitarea presidiului, secretarul general dă cetire raportului consistorului metropolitan către congres.

Din acest raport, în care se eternizează în călduroase cuvinte memoria decedatului metropolit, reese, că consistorul metropolitan primind act oficios dela consistorul arhiepiscopesc despre moartea Metropolitului, s'a întrunit a doua zi după înmormântare, și exprimându-și condolența consistorului arhiepiscopesc, a notificat cazul de moarte guvernului și prin acesta Maiestății Sale, precum și casei magnaților, căreia răposatul i-a fost membru. Din toate aceste locuri înalte s'au exprimat condolențe.

Consistorul metropolitan a pus la cale lucrările pregătitoare pentru convocarea congresului electoral și dimpreună cu raportul subterne toate actele electorale recerute, precum: actele de alegere a deputaților, lista tuturor deputaților, lista noilor alegeri, biletele cu numele tipărite ale deputaților pentru eventuala sorțire ș. a.

P. S. Sa episcopul Mețianu în legătură cu partea primă a raportului face propunerea, ca congresul luând act oficios despre moartea metropolitului Miron, să i-se eternizeze memoria în analele congresului.

Din acest incident P. S. Sa amintește, că Maiestatea Sa Monarchul nostru și popoarele patriei au îndurat o grea pierdere prin moartea împărătesei-Regine și propune, ca să se eternizeze și memoria înaltei defuncte în analele congresului.

Ambele propuneri se primesc cu unanimitate și membrii congresului își exprimă regretele prin sculare.

Celelalte părți ale raportului se iau spre știință și raportul, dimpreună cu toate actele electorale și cu credenționalele deputaților noi aleși, se predau comisiunii de verificare.

Ne mai fiind alte agende, ședința se încheie și proxima ședință se anunță pe mâine la 10 ore a. m.

Sibiu, 29 Decembrie n.

Revista presei. Ziarul „Drapelul” de Mercuri reproduce articolul final din seria noastră „Din trecut, pentru viitor”.

— **Liga Română,** revenind la chestiunea ce am fost relevat în articolul nostru intitulat „O greșală regretabilă”, dă explicațiuni într-un articol loial și reproduce declarațiunile categorice ce am făcut.

La situație. Lupta s'a liniștit puțin, căci toată atențiunea este îndreptată asupra afacerilor cavaleresti, isvorite din conflictul Bánffy-Horánszky.

Faptul, că Bánffy la atacurile altor membri ai opoziției n'a reagat și s'a năpustit cu vehemență numai asupra lui Horánszky se explică așa, că Horánszky este șeful, care a organizat lupta opoziției aliate. Fără conlucrarea lui opoziția nu ajungea la rezultatele de acum. Bánffy a voit să-l facă imposibil și de aceea opoziția unită e decisă a-și însuși cauza lui Horánszky. Eată de ce opinia publică e preocupată de afacerile cavaleresti.

Ședința din 27 c. a dietei a decurs liniștit. Bánffy a fost lăsat să vorbească și a dat răspuns la o interpelație a lui Bolgár, în chestia demunerii lui Széchenyi Manó de ministru a latere. Sensația cea mai mare a ședinței a fost, că Bánffy a fost ascultat în liniște, ceea-ce de mult timp nu s'a întâmplat. Opoziția se teme, că făcând șgomot dă prilej lui Bánffy să amâne de nou ședințele dietei. Și prilejul acesta nu vrea să i-l ofere.

LIBERTATEA

de
JOHN STUART MILL.

— Traducere de Teodor V. Păciștan. —
V.

Aplicarea.
(Urmare).

Principiile afirmate în paginile acestea, trebuie recunoscute atâtău în general, ca basă pe seama particularităților, — înainte de a se face încercarea — cu prospect de reușire, — ca ele să fie aplicate în mod consonant, asupra diferitelor terene ale doctrinei de stat și morale. Puținele observări, pe cari voesc să le mai fac, referitor la chestiuni detaliate, au mai mult chemarea de a lămurii principiile, decât aceea de a le arăta urmările. Ofer puțină aplicare, dar' mai multe exemple de aplicare, cu mențiunea, de a arăta mai clar însemnătatea și limitele ambelor reguli fundamentale, cari la olaltă compun întreaga doctrină cuprinsă în scrierea de față, — și în cas de dubietate, oare din aceste principii, care poate fi aplicat, — de a facilita, prin precumpnire potrivită, formarea judecării.

Regulele fundamentale sînt:

ântăiu: că individul nu e responsabil societății pentru acțiunile sale, câtă vreme acestea ating numai interesele sale. Sfat, învățatură, capacitate, în cas de lipsă evitare din partea celorlalți, atunci, când ei o află aceasta de necesar, spre binele lor propriu, — sînt singurele măsuri, prin cari societatea, cu îndreptățire, poate să-și exprime displăcerea sau reprobația;

al doilea: că, pentru acțiuni de-avantajoase intereselor altora, individul este responsabil și poate fi supus unei pedepse sociale sau legale, atunci, când societatea e de părerea, că ori una ori alta e necesară pentru apărarea sa proprie.

Înainte de toate, nu trebuie însă să presupunem, că, de oare-ce numai păgubirea, sau posibilitatea unei păgubiri a intereselor altora, justifică amestecul societății, — amestecul, din acest motiv, ar fi totdeauna justificat. În multe cazuri, individul, executând o lucrare foarte justă, cauzează altora necesarmente, — așadar' cu plină îndreptățire, — dureri și pierderi, sau le nimicește speranțele prudente, legate de vre-un câștig.

Astfel de contrarietăți în interesele singuraticilor, provin de multe ori din instituții rele sociale; sînt însă, cât durează acestea, inevitabile. Unele din ele ar fi inevitabile chiar și sub ori-ce alte instituții. Fiecare om, care are succes pe un teren prea plin, sau în o concurență mare; fiecare om, care stăruind se pună mîna pe obiectul dorit și de altul, — are preferință înaintea acestuia: trage folos din pierderea altora, din străduințele lor zădarnice, din așteptările lor înșelate. Va concede însă ori-cine, că pentru interesele generale ale omenirii e mai bine că oamenii, fără a se îngrijii de asemenea urmări, — plutesc spre scopurile lor. Cu alte cuvinte: societatea n'are nici un drept, — nici legal nici special, — să apere pe concurenții desilusionați contra astorfel de neplăceri, și numai atunci e chemată a interveni, când se pun în aplicare mijloace, cari nu sînt compatibile cu interesele generale, anume: înșelătorie, tradare sau forță.

Tot așa e și comerțul o activitate socială. Cel-ce primește asupra sa vînzarea de bunuri, face o acțiune, care atinge în general interesele altora și ale societății; modul seu de acțiune e alușpus dar' principial jurisdicțiunei societății. În consonanță cu aceasta, era mai de mult o datorință a guvernelor, ca în toate cazurile mai însemnate, să stabilească prețurile și să reguleze funcționarea industrială. Astăzi însă, e necunoscut, deși după lungi lupte, că atât prețul, cât și calitatea marfei, e mai bine stabilită atunci, când producătorul și vînzătorul i-se lasă mîna liberă, cu singura restrîngere, ca și cumpărătorul să se bucure de aceeași libertate și se poată cumpăra unde-i place.

Aceasta e doctrina așa numitului comerțului liber, care e așezat, ce e drept, pe altă basă, dar' tot atât de solidă, cum e principiul libertății personale, apărât în scrierea aceasta. Restrîngerea comerțului, sau a producțiunei în scopul comerțului, sînt de fapt restrîngeri, — și ca atari constituie un mare rău.

Dar' restrîngerile acestea ating numai partea aceea a modului de acțiune, pe care societatea poate să o restrîngă;

și sînt rele numai pentru-că nu produc rezultatul intenționat. După-cum principiul libertății personale nu se cuprinde în doctrina despre comerțului liber, așa nu se cuprinde el nici în cele mai multe chestiuni, ridicate cu privire la limitele doctrinei acesteia; d. e. cât să se folosească din supravegherea publică pentru împedecarea falsificărilor de șarlata-nie; întru-cât pot fi forțate măsurile sau dispozițiile sanitare — în contul întreprinzătorilor, — ca apărare la munca primejdioasă?

Astfel de întrebări, conțin contem-plațiuni asupra libertății, numai în-tr'atăta, — că: *caeteris paribus*, totdeauna e mai bine a lăsa oamenii în grija lor, decât a-i supraveghia; dar' că oamenii, în scopurile acestea, de drept, pot fi supraveghiați, e un lucru, care principial nu poate fi negat. De altă parte, se fac ingerențe în comerț, acolo, unde în esență e vorba de chestiuni de libertate, cum e cu: legea-Maine, împedecarea importului de opium în China, restrîngerea vînzării de otrăvuri, pe scurt, în toate cazurile, în cari scopul ingerenței este de a face imposibilă, sau de a îngreuna, ajungerea la un anumit obiect. Aceste ingerențe sînt condamnabile, — ca ingerențe nu, în libertatea producătorului și a vînzătorului, ci în libertatea cumpărătorului.

Unul din exemplele acestea, cel cu comerțul de otrăvuri, ne lasă deschisă o nouă întrebare: Cari sînt adevăratele limite ale funcțiunei polițiale; cât de departe poate merge poliția în atacarea libertății, cu scopul de a împedeca — de drept — crimele și accidentele?

E una din cele mai indiscutabile funcțiuni ale guvernului, — stabilirea măsurilor de precauție, contra crimelor, — înainte de executarea lor, — precum și după comitere, descoperirea și pedepsirea lor. Funcțiunea preventivă a guvernului, poate constitui însă mai ușor un abuz în detrimentul libertății, decât funcțiunea penală; căci abia există părțicia în libertatea îndreptățită de acțiune a unui om, despre care nu s'ar pute afirma, — și încă cu temei, — că ar facilita o formă oare-care a punibilității. (Va urma).

Cum se face alegerea?

„Statutul organic” prescrie foarte amănunțit cum se purcedă la alegerea de Metropolit. Eată partea privitoare la acest important act:

§. 157. La alegerea Metropolitului se observă următoarea ordine:

1. În preseara zilei de alegere, la 3 ore după amiază, se adună membrii congresului în biserica catedrală și trimite o deputațiune la comisarul exmis din partea consistorului metropolitan, spre a-l invita la adunarea premergătoare. După-ce acesta s'a înfățișat, cetește actele de despre răposarea Metropolitului și despre convocarea congresului spre alegerea noului Metropolit, cu acea provocare, ca pe ziua următoare la 9 ore fiecare membru să aducă cu sine o ședulă, pe care e înscris numele aceluia, pe care dorește să fie ales de Metropolit.

După finirea acestui act pregătitor se ține priveghere, după tipicul Rosaliilor.

2. În ziua următoare la 9 ore, se adună toți membrii alegători ear' în biserică și invită pe comisarul congresului, care după invocarea duhului sfânt ocupă presidiul și deschide ședința cu o cuvîntare potrivită actului de alegere, la care răspunde un deputat congresual, designat spre aceea.

3. După aceasta comisarul provoacă pe cei mai tineri membri a ocupa intermal locurile de notari, apoi se procede la verificarea membrilor și la alegerea notarilor și alor trei scrutători, în sensul regulamentului pentru afacerile interne ale congresului.

4. Dacă ori din arhiepiscop deo parte, ori din eparchiile sufragane de altă parte, s'ar arăta mai mulți membrii alegători, decât jumătate: atunci prin soarte se scoat dela votisare din partea precumpnită atăția, câți sînt de lipsă spre a susține paritatea ambelor părți.

5. La capul mesei presediale se așează o urnă, care se păzește de cei trei scrutători așa, ca fiecare alegător să poată lesne și pe rînd a se apropia de ea, ear' alegătorii până nu vor fi strigați la vot, sînt datori a ședă în liniște pe scaunele lor, ca să nu conturbe ordinea.

6. Fiind toate pregătirile făcute, notarul general strigă după listă pe fiecare membru congresual spre a pune în urnă ședula de votisare împăturată, pe rînd, până în fine, fără înterupere.

7. Finindu-se darea ședulelor, comisarul numără ședulele, scoțîndu-le din urnă și punîndu-le în alta asemenea urnă.

Dacă numărul ședulelor nu corespunde numărului votanților, acelea se cassează prin ardere, și membrii congresului se provoacă a pregăti alte ședule, și a le pune în urnă după ordinea prescrișă.

8. Afîndu-se numărul ședulelor corespunzător numărului votanților, comisarul metropolitan le scoate una câte una din urnă, le despătură, și cu voce înaltă cetește numele alesului înscris, și predă ședula scrutătorilor, spre a o petrece în registrul de votisare purtat în trei exemplare, ear' ședulele se pun una peste alta pe masă.

9. După-ce s'a terminat înregistrarea voturilor, acestea se scrutinează și rezultatul se publică congresului, după care ședulele de votisare se ard acolo în biserică.

10. Dacă la prima alegere nici un candidat nu a întrunit pluralitatea absolută a voturilor, comisarul anunță alegere îngustă între cei doi, cari au întrunit mai multe voturi, ear' la cas dacă al doilea și al treilea dintre cei aleși a întrunit voturi asemenea, alegerea îngustă se face dintre toți trei, cari au întrunit voturile cele mai multe.

La alegerea îngustă se observă aceeași ordine, ca la prima alegere.

11. Dacă toate voturile s'au împărțit în două părți egale, atunci după o preconsultare între membrii congresului, se face pe ziua următoare alegere nouă, și dacă și la aceasta ar eși voturile toate împărțite în două părți egale, va urma a treia zi a treia alegere, și dacă nici aceasta nu ar duce la rezultat, va decide soartea între cei doi, ce au întrunit toate voturile în două părți asemenea.

12. Comisarul congresual proclamă pe cel-ce a întrunit majoritatea absolută a voturilor, de ales arhiepiscop și metropolit.

13. Actul alegerii, subscris de președinte și de notarul general al congresului, se trimite din partea congresului la Maiestatea Sa spre grațioasa întărire a alesului arhiepiscop și metropolit.

14. Congresul așteaptă în permanență sosirea prealaltei rezoluțiuni de întărire.

15. După sosirea prealaltei rezoluțiuni de întărire, noul Metropolit, de este arhieru, se introduce îndată în scaunul metropolitan prin congres; ear' când s'ar alege Metropolitul dintre presbiteri, atunci alesul se supune examinării canonice prin sinodul episcopesc, și afîndu-se vrednic, se hirotoneste și se introduce în scaunul metropolitan prin consistorul metropolitan.

16. După întărire prealaltă, Metropolitul cel nou depune înaintea Maiestății Sale jurămîntul de fidelitate.

1848.

Cronica anului.

Sibiu, 28 Decembrie.

La inițiativa generalului Puchner se ține adunarea Românilor gr-orientali. O asemenea adunare e proiectată a se ține la Blaj, pentru greco-catolici.

Adunarea se ține la hotelul „Împăratul Romanilor”. S'au adunat peste 250 Români fruntași, partea cea mai mare din părțile sudice ale Ardealului. De peste Murăș oamenii nu mai pot străbate incoace. De față sînt din partea comandai militare gen. Ferman, secretarul Florian și colon. auditor Clima, comisari militari.

La 9^{1/2} ore episcopul Șaguna deschide adunarea printr'o lungă cuvîntare, în care arată situația. Se cetește decretul de convocare.

Ca secretari sînt chemați de episcopul în lipsa altora Paul Dunca și George Barțiu, cari ca greco-catolici ocupară loc pe galerie și Ioan Hania.

După desbateri serioase se iau rezoluțiunile în 13 puncte. (Barțiu, II. pag. 382).

Arapatak, 28 Decembrie.

Sécuii la provocările lui Gedeon și la amenințările că de nou vor fi atacați s'au hotărît a face pace sub condițiunile că vor pune jurămînt de fidelitate împăratului Francis Iosif, că cătanele Kossuth vor depune armele, ear' husarii sécuești nu vor mai păși mai mult ca inimici, că Gedeon între hotarele scaunului nu va prinde pe nime, și că nu va lăsa pe Români să intre acolo. (Köv. E. T. pag. 154).

Bábol (Comorn), 28 Decembrie

O parte din armata lui Iellacci a atacat armata lui Gergei în retragere Armata s'a spăriat și a fugit până la N-Igmánd Gergei a pierdut 300 morți, 70 captivi (Görg. I. pag. 130, Wint. pag. 69, Szil. F. T. pag. 264).

Szikszó, 28 Decembrie.

Schlick s'a aruncat asupra lui Mészáros Lupta s'a început pe toată linia Aripa dreaptă cât și cea stîngă a Maghiarilor a fost bătută decă a trebuit să se retragă către Mișcolț. Schlick însă nu s'a luat după ea (Wint. pag. 118, Klapúa Nat. I. pag. 178).

Sibiu, 29 Decembrie.

Pe la 10 ore seara membrii comitetului național sînt surprinși de un servitor, care-i chiamă urgent la generalul Puchner. Îl primește secr. Glanz, fiind generalul bolnav, și le spune multe vesti rele: pierderea bătăliei la Ciucea, moartea lui Wardenner, ocuparea Clujului etc.

Reîntorși pe la 12 ore membrii comitetului se pun la scris să provoace îndată pe prefecți și tribuni, ca să concheme de nou toate gloatele și să stee gata de luptă. Membrii comitetului sînt foarte nęcăjiți pe comanda militară, că le spune așa de tîrziu știrile, deși le știau ieri, pe când se ținea adunarea dela „Împăratul Romanilor”. (Idem ibidem).

Betlean, 29 Decembrie

Bem a atacat armata generalilor Jablonszky și Urban. Lupta a ținut 4 ore Armata austriacă împărțită în două o parte s'a retras la Năsăud, ear' alta la Bistrița. (Czetz B. pag. 117, Köv. E. T. pag. 145).

Iaurin, 29 Decembrie.

Windischgrätz declară de nelegală facearea bancnotelor; îl acuză pe Kossuth cu crimă de lesa maj.; cu terorisări și cu altele; comisiunea pentru apărarea patriei încă este nelegală, deci și comisarii exmisi de ea sînt nelegali și așa sînt a se prinde și de a se preda comandai cătănești. De act: „toți cari vor cuteza a implini o poruncă numai a «comisiunei», vor fi pedepsiți prin staturia la moarte Ear' comunele cu simțemînt «neamic» vor fi șterse de pe față pămîntului» (Samml. pag. 35).

Bicske, 29 Decembrie.

Gergei cu toată armata lui staționează aci. (Szeremley S. O. I. pag. 334).

Invetătorii și „Foaia Poporului”.

Dela marginea Câmpiei, Dec. n.

Domnule Redactor! În numărul 258 am fost sulevat în „Tribuna” chestiunea înființării unei foi pedagogice pentru provința metropolitană gr-cat. de Alba-Iulia. Învitasem pe colegii noștri invetători, ca să discute chestiunea aceasta pentru noi din toate punctele de vedere interesantă, și să-și comunice părerile lor — cu privire la realizarea scopului propus.

Cu bucurie am să constatez, că din toate părțile arhiepiscopiei (ba și din alte părți. Red.) s'a scris din partea colegilor corespondenți, care arată un distins zel și bunăvoință, cu care îmbrățișează confrății noștri afacerea. Ba și biroul comitetului central al Reuniunii a dat în jurnale un comunicat oficios, și așa după-ce vîd chestiunea destul de discutată, și după-ce cu pași grabnici ne apropiem de capătul anului, vî rog, dle Redactor, ca unuia care am fost primul propunător, să-mi permițeți a-mi da în privința executării planului nostru părerea mea:

Din comunicatul oficios al biroului central din Blaj ne putem convinge, că înființarea organului oficios al Reuniunii, adecă a unei foi pedagogice în Blaj numai după un timp mai îndelungat se poate aștepta, căci până acum nici prospect n'avem, că adunarea generală a Reuniunii, care singură e autorisată a decide în astă afacere — se va pute deocamdată aduna, prin urmare nu ne rămîne alta, decât să ne ajutăm noi de noi fără de autorisări mai înalte, și anume luând și considerînd afacerea din partea practică, să prenumărăm noi singuraticii invetători Foaia Poporului, începînd din 1 Ianuarie 1899, dar' nu numai noi din arhiepiscopie, ci toți invetătorii din toate părțile, fără deosebire profesională. La asta n'avem lipsă mai mult de indemnul nimêruia, dar' nici nime nu ne poate oprî a face lucrul acesta salutar în favorul nostru.

Fraților docenți! Prenumerarea unei foi este un contract bilateral, încheiat între cetitor și între administrațiunea unei foi. Dacă luăm în calcul de mijloc numărul docenților populari și numai din cele 4 diecese gr-cat. a Blajului, Oradei-mari, Gherlei și a Lugojului la 3000 (? Red.), ear' din acestia ar prenumera 2000 — am pute dela administrațiunea „Foi Poporului” pretinde, ca la redactarea părții școlare se angajeze puteri didactice probate, să se îngrijească, ca pe lângă articole pedagogice și metodice să publice barem în extras proto-coalele adunărilor noastre, după aceea să publice disertațiunile și prelegerile cele mai bune ținute în adunările despărțimintelor, să se notifice concursurile despre stațiunile vacante și să se scrie tot ce interesează mai deaproape pe invetătorul și pe mai aproapele seu. Toate aceste le putem avê pentru suma cea neînsemnată anual de 2 fl.

N'avem dar' să așteptăm până vor aduce despărțimintele decisiuni, că și așa numai primăvara s'ar pute întempla, ci să trimitem banii de prenumerațiune administrațiunei foi cel mult până la finea lunii acesteia, ca aceea să se poată orienta față cu angajarea puterilor pedagogice și a dispune cele de lipsă.

O foaie separată, precum o preserie asta statutele noastre, o putem avê numai atunci, când fondul Reuniunii generale ar crește și ajunge acel capital, din al cărui interese s'ar pute salarisa cel puțin redactorii, ca așa se poată fi acoperite speșele tiparului și a hărției din banii de prenumerațiune. Este foarte greu a înființa o foaie nouă, pe când prin căștigarea „Foi Poporului” am avê o foaie, care perurge cu succes anul al VI-lea al existenței sale.

Prin asta cred, că și colegii noștri din protopopiatul Sibiului, ca inițiatorii foi, cât și dl inspector de școale Iuliu Bardosy — vor fi satisfăcuți, cel puțin pentru un timp. **Câmpianul.**

Daruri de Crăciun.

Cele mai frumoase și mai elegante cadouri de Crăciun și Anul Nou sânt **Parfumeriile** pentru îngrijirea pielii, pentru conservarea teintului frumos, pentru păr, dinți etc., cari se pot procura dela cunoscuta, solida și promptă firmă **Parfumeria Meltzer,** [2407] 4— strada Cisnădiei. — Edificiul comandai de corp. **Fabrica de săpun și lumini Gustav Meltzer,** strada Gușteritei, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

- Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 culese tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 lei la 80 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 8 cr. sau 8 bani.
- Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Colăcișorul. Obieciurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 8 bani.
- Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndrăgitețul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Răstăm de mamă. Legendă populară din giurul Năsbudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 lei 20 bani.
- Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare. Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un peșteră îndrăgiteț. Novela de Björnson. (1866). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenu meu Vântură-Teasă. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica. Din fantasilor lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Taina unei vieți. De Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii. Din fantasilor lui Nicolae Gogol. Un exemplar 80 cr. sau 80 bani.
- Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proșilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nuscă-Împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Țina-Împărateasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazăr. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru. De Antoniu Ghislanțoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiul. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milic. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul convenit.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea numită veterinară.** Di Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tîrgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu
împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ și BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii

De
Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

La toate cele

6

trageri ale losurilor jurnaliștilor

un los costă numai

1 coroană.

Câștigul principal valorează

100.000

coroane [2477] 6—10

5 à 20.000 cor. etc. etc.

Tragerea

în săptămâna viitoare

Mercuri.

Losuri se capătă la institutul de credit și economii „Albina“ și la Iacob L. Adler și frațele în Sibiu.

Subscrierul aduc la cunoștința p. t. publicului, deschiderea

prăvăliei de oroloaje,

în strada Cisnădiei nr. 20 (casa lui Süssmann), unde se va repara toate felurile de oroloaje, prompt și ieftin.

Cu toată stima:

Hans Süssmann,

[2467] 8—3

orolajier.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminică, în format cuart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 2 fl. pe anul întreg sau 1 fl. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuța,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire“, *poesie* (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
- „Dan“, *roman*, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
- „Dan“, *roman*, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. . . . . 64 cr.
- „Din goana vieții“, ediția III. (1895) . . . . . fl. 1.75
- „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
- „Icoane sterse“, *nuvele*, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
- „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 . . . . . fl. 1.25

„Cel mai nou volum de nuvele:“

„În viltoare“, *nuvele*, editura Miloșescu 1896 . . . . . fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

La Librăria „Tipografie“, soc. pe acțiuni în Sibiu,

se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

- „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de . . . . . 1 fl. 50 cr.
- „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și profeților spre a predică, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
- „Duh muscălesc“, narațiune de Bolanden (45 pag.) . . . . . fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales profeților. —

Preparatele de malată ale lui Johann Hoff, pentru debili și morboși.

Beutura de malată ptr. sănătate
a lui
Johann Hoff.

În cas de debilitate generală, neregularități de funcționare a organelor inferioare a trupului, dureri de piept și stomac, precum și pentru reconvalescenți cel mai bun și cel mai gustos mijloc de întărire.
Prețul unei butelii 75 cr., 5 butelii franco costă 3 fl. 75 cr.

De zece ani sau peste mai de mult cumpăr dela d-voastră bere de malată pentru sănătate și alte preparate de malată. Ele sânt unicul mijloc, care au redat sănătatea soției mele. Mă rog pentru o nouă trimiteră.
Büger, Viena, Hofmühlgasse.

Extractul de malată concentrat
al lui
Johann Hoff.

La dureri de plămâni, catar de cap, precum și tuse învechită e de recomandat cu deosebire pentru copii; foarte plăcut de lăsat.
Prețul unei butelii 1 fl., 5 butelii franco 5 fl.

Preparatele d-voastre de malată sânt în adevăr mijloace bune și puternice. Vă rog deci trimiteți-mi carișii 5 butelii mari de extract de malată concentrat, 1 funt de ciocolată de malată și 1/2 pachet de bomboane malată pentru piept.
G. Fischer, major, Oradea-mare.

Ciocolata de malată ptr. sănăt.
a lui
Johann Hoff.

Foarte acomodată la debilitate, anemie, nervositate, insomnie, lipsă de apetit. E foarte gustoasă și nutritivă și se poate întrebuița cu efect deosebit la copii mai debili.
Prețul unui pachet 1 fl.

Ciocolata d-voastră de malată e cea mai minunată din câte cunosc. Eu am întrebuițat această beutura plăcută totdeauna cu bun efect la morboși de stomac respective disordine de miștare, anemie și slăbire generală.
Dr. Nicolae, medic în Triebel.

Bomboanele de piept malata-extract
ale lui
Johann Hoff.

Netreacă mijloc pentru tuse, răcire, catar, cu deosebire la catar bronchial. Bomboanele de malata-extract veritabile pot fi întrebuițate în număr cât de mare fără teamă de a-ți strica miștirea.
În șatule la 10 cr. și pachete à 30 cr.

Dellăturarea repede a tusei mele celei vehemente prin extractul de malată al bomboanelor d-voastre de piept a fost minunată.
v. Zedlitz-Neukirch, Waldenburg.
Bomboanele d-voastră sânt foarte bune pentru tusa și suferințele de astma a soției mele.
Busch, preot, Weischütz.

Deposit în Sibiu la apotecile: I. C. Molár, Fr. K. Jickeli; la prăvăliile I. B. Misselbacher, Fr. Jahn Söhne, G. W. Grohmann.

Deposit general pentru Ungaria:

Apoteca **Iosif Török**, Budapesta, Király-utca 12.

[1924] 8—20

Prospecte cu preț-curent gratuit și franco.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.